

“Hernieuw je strijdlust”

Op sommige ogenblikken begint een moedeloosheid je neer te drukken die al je dromen doodt, en die je maar nauwelijks met oefeningen van hoop de baas kunt worden. - Dat is niet belangrijk: het is het goede moment om God meer genade te vragen, en voorwaarts! Hernieuw je strijdlust, ook al verlies je een schermutseling. (De Voor, 77)

1 februari

In een monotone cadans klinkt uit de mond van velen het afgezaagde oude liedje dat 'de hoop het laatste is dat verloren gaat'. Alsof de hoop een handreiking zou zijn om zonder belemmeringen en met onbezorgd geweten rond te lopen; alsof het een excuus zou zijn de gewenste wijziging van het gedrag en ook de strijd om edele doelen en bovenal het bereiken van het hoogste doel, onze vereniging met God, *sine die*, voor onbepaalde termijn uit te stellen.

Ik zou zeggen, dat dit de weg is waarlangs hoop en gemakzucht verwisseld worden. In de grond heeft men niet het verlangen een werkelijk, hetzij geestelijk, hetzij stoffelijk nastrevenswaardig goed te verwerven. Het allerhoogste streven van sommigen wordt teruggebracht tot het uit de weg gaan van alles wat de —schijnbare— rust van een onbeduidend bestaan zou kunnen verstoren. Met een benepen,

verlegen, luie ziel geeft het schepsel
zich over aan subtiele egoïsmen en is
tevreden als de dagen, maanden,
jaren *sine spe nec metu*, zonder hoop
of vrees, als een schaduw
heenvlieden; zonder aspiraties die
iets van zijn krachten zouden vergen;
zonder strijdgewoel. Wat telt, is het
ontlopen van het risico van tranen of
versmaad te worden. Wie het
verlangen verliest iets te bezitten uit
angst voor de eisen die het veroveren
ervan stelt, wat een lange weg moet
die mens gaan om iets te bereiken.

Vrienden van God, 207

.....

pdf | Document automatisch
aangemaakt door <https://opusdei.org/nl-nl/dailytext/hernieuw-je-strijdlust/>
(27-1-2026)